

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobkyně: **N. K.** zastoupené advokátem Mgr. Andrejem Perepečenovem, se sídlem Veletržní 828/59, Praha 7, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, PP 21/OAM, Praha 7, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 23. 2. 2006, č. j. 56 Az 156/2005 - 28,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 6. 10. 2005, č. j. OAM-1789/VL-20-04-2005, nebyl žalobkyni (dále též „stěžovatelce“) udělen azyl v České republice podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů. Žalovaný již neposuzoval splnění podmínek pro udělení azylu dle § 13 a § 14 citovaného zákona a nehodnotil překážky vycestování dle ustanovení § 91 zákona o azylu. Stěžovatelka podala proti tomuto rozhodnutí dne 1. 11. 2005 žalobu ke Krajskému soudu v Brně, který ji svým rozsudkem ze dne 28. 12. 2005, č. j. 56 Az 156/2005 - 28 zamítl.

Rozsudek žalobkyně napadla kasační stížností, a to z důvodů obsažených v § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s. Poté, co si po výzvě soudu zvolila právního zástupce, doplnila kasační stížnost o tvrzení, že krajský soud pochybil, když neumožnil, aby se stěžovatelka k dané věci dostatečně vyjádřila, dále nebyl dostatečně zjištěn skutečný stav věci a žalobou napadené rozhodnutí navíc trpí podstatnou vadou, když není podepsáno oprávněnou osobou.

Současně požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. O této žádosti Nejvyšší správní soud nerozhodoval, neboť ustanovení § 32 odst. 5 zákona o azylu, ve znění účinném od 13. 10. 2005, spojuje odkladný účinek přímo s podáním kasační stížnosti.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelky.

K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech azylu (mezinárodní ochrany) lze pro stručnost odkázat např. na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, sp. zn. 1 Azs 13/2006, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS.

Brojí-li stěžovatelka proti tomu, že jí nebylo umožněno dostatečně a účinně hájit své zájmy a uplatňovat své návrhy a že nebyl přesně a úplně zjištěn skutkový stav, připomíná Nejvyšší správní soud, že se otázkou takto zdůvodněné kasační stížnosti již dostatečně zabýval ve svém rozsudku ze dne 22. 3. 2005, sp. zn. 4 As 56/2003, kde uvedl: „*Pokud je z odůvodnění napadeného rozsudku krajského soudu zřejmé, proč v souladu se správním spisem soud shledal zjištění skutkového stavu žalovaným za úplné a spolehlivé, jakými úvahami se řídil při naplňování zásady volného hodnocení důkazů či utváření závěru o skutkovém stavu, a z jakého důvodu nepovažoval za důvodnou právní argumentaci stěžovatelky v žalobě, potom není důvodná námitka, že skutková podstata, z níž správní orgán vycházel, nemá oporu ve spisech nebo je s nimi v rozporu.*“

Pokud pak stěžovatelka namítá, že žalované rozhodnutí správního orgánu nemá náležitosti a tedy ani účinky správního rozhodnutí, když na něm chybí podpis oprávněné osoby, je potřeba odkázat na rozsudek zdejšího soudu ze dne 29. 1. 2004, sp. zn. 2 Azs 64/2003 (publ. Pod č. 199/2004 Sb. NSS), kde soud mimo jiné uvedl: „*Není-li vyhotovení správního rozhodnutí, které je doručeno účastníkovi, opatřeno vlastnoručním podpisem oprávněné osoby, ale jen předtištěným jménem, příjmením a funkcí oprávněné osoby, úředním razítkem a doložkou „za správnost“ podepsanou osobou, která stejnopisy písemného vyhotovení pořídila, pak takový postup neodpovídá § 47 odst. 5 správního řádu. Za situace, kdy je součástí správního spisu vyhotovení rozhodnutí, které je podepsáno oprávněnou osobou a je i jinak bezvadné, nezakládá tato vada nicotnost rozhodnutí, neboť je zřejmé, že rozhodnutí skutečně vydala k tomu oprávněná osoba.*“

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tak poskytuje dostatečnou odpověď na všechny námitky podávané v kasační stížnosti. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Shledal ji proto ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a z tohoto důvodu ji odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. ledna 2007

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu